

Naši kraji in ljudje

Močan potres v Hercegovini in Dalmaciji

Ognjišče v Stolcu v Hercegovini. — Mnogo hiš porušeni in poškodovani, več smrtnih nesreč.

Jugovzhodne pokrajine naše države je zadela večera jutraj teška katastrofa. Njenega obsega po dosedanjih poročilih sicer še ni mogoče oceniti, vendar pa je jasno, da je povzročil potres velikansko škodo. Ob 4.44.16 so zaznali potresni aparati v Zagrebu močan potres v smeri proti jugovzhodu naše države. Potresni sunki so sledili naglo drug za drugim in trajali približno 20 sekund.

Po telefonskih poročilih geofizičnega zavoda v Sarajevu je bilo ognjišče potresa v Stolcu v Hercegovini, kjer je bilo tudi več ljudskih žrtev. Močno pa so občutili sunki po vsej Bosni in Hercegovini in v Južni Dalmaciji. V Sarajevu, Mostarju in Zagrebu je vrlo potresne ige z aparatom. V Sarajevu potres sicer ni napravil posebnih škod, pač pa zato tem večje razburjenje med prebivalstvom, ki je prestrašeno poskakalo iz postelj. Tem huje pa so posledice južno od Mostarja. V Ljubljini, kjer je bil epicenter, se je porušilo 10 hiš. Težko so poškodovana državna poslopja, posebno tobačna tovarna in pošta. Samo v Ljubljini se ceni škoda na preko milijon

dinarjev. V Stolcu so težko poškodovane številne hiše, dimniki pa skoro vsi porušeni. Pri vasi Berković se je utrgal del hriba, ki je zasul hišo kmetu Koljeviću. Dva otročka sta obležala mrtva, pet oseb pa se pogrešajo. V Čabarskem Polju je ranjenih 10 oseb.

Kakšne so posledice potresa v Južni Dalmaciji, še ni popolnoma jasno, ker manjkajo podrobnosti. V Makarski je poškodovanih, kolikor je dosedaj znano, več hiš. V Šibeniku je trajal potres 42 minut, vendar pa ni napravil posebne škode. V Metkoviću in Gabeli so močni potresni sunki precej hiš zrušili, nekaj pa tudi porušili. V Splitu so čuli za časa potresa hudo podzemsko bobnenje. Glavnemu sunku je sledilo še več manjših udarcev, tako da je trajala oscilacija okoli 30 sekund. Nastala je panika, ker so ljudje večinoma še spali. Mnoge rodbine so bile pripravljene, da v slučaju potrebe zbeže na ulico. Hišni predmeti so padali s stolov in s sten, vendar pa večjih nesreč in materialne škode ni bilo. Seljaki pripovedujejo, da so bile živali pred potresom nenavado razburjene.

Navdušen sprejem naših parlamentarcev na češko-slovaškem

Naša parlamentarna delegacija je prispela v nedeljo ob 11. dopoldne v Parkanji, prvo postajo na češko-slovaški meji. Na kolodvoru so pozdravili naše poslance člani češko-slovaškega parlamenta, poslanci dr. Kralik, dr. Blahov in dr. Hala, delegat ministrstva za zunanje zadeve dr. Černy, naš praški poslanik Branko Lazarevič, konzul Berić, vicekonzul Dajčić in številni zastopniki narodnih in kulturnih društev. Na peronu in pred kolodvorom je bilo vrh tega polno občinstva. Na pozdravno deklaracijo neke deklice v narodni noši se je zahvalil poslanec Franjo Žebot. Enako slovesen je bil sprejem v Novih Zamkih, kjer je bila naša delegacija prirejena zakuska, pri kateri jo je pozdravil veliki župan iz Nitre, zahvalil pa se je poslanec dr. Ljudevit Pivko. Vzdolž pota so se pridružili našim parlamentarcem češko-slovaški poslanci in senatorji in navdušeno pozdravljali jugoslovenske tovariše. Vodja naše delegacije, dr. Velizar Janković, je odposlal iz Bratislave, kjer je bil prvi službeni sprejem, predsedniku češko-slovaške republike dr. Masaryku pozdravno brzojavko. V Galanti se je pridružil naši delegaciji poslanec Hlinkine stranke, doktor Ferdo Juriga.

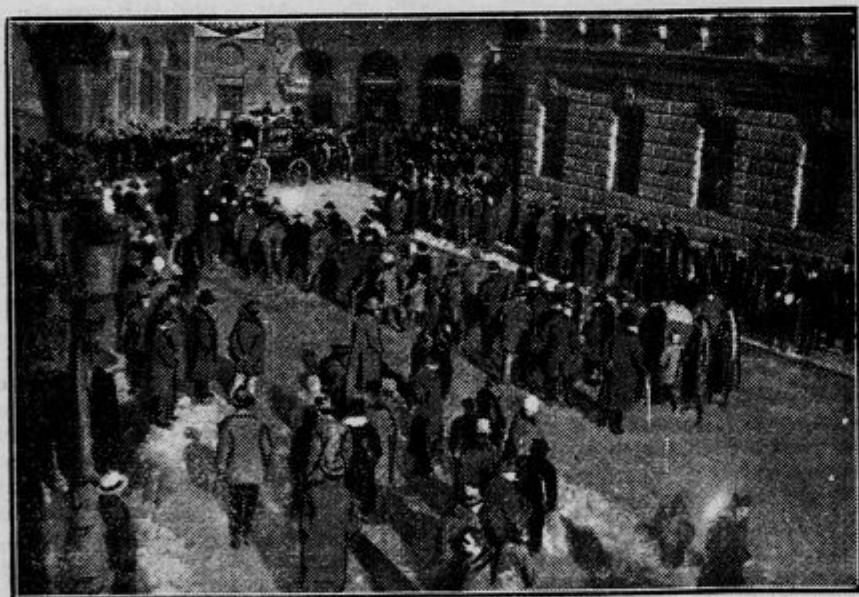
Vse časopise objavlja navdušene članke o prihodu naših parlamentarcev in opozarja na potrebo stvarnega delovanja obeh parlamentarnih delegacij. «Slovenski Dennik» naglašja v uvodniku, da mora postati slovanstvo ne samo moralna, temveč tudi materialna sila, s katero bo računala ne samo domovina, temveč tudi inozemstvo. Poslanec dr. Uhlir je objavil v «Českem Slovu» članek z naslovom «Dobrodošli», v katerem navaja aktualne naloge mešane kulturne in gospodarske parlamentarne komisije. «Narodni Listy» prinašajo uvodnik z naslovom «Zvestoba za zvestobo» od F. Sisa, v katerem se posebno spominjajo 14. aprila 1918, ko je dr. Kramář izrekel znamenite besede: «Propadli bomo, ako propadate vi, zmagali bomo, ako zmagate vi!» Skupno trpimo, skupno se bori, skupno bomo tudi zmagali in ostali za vedno združeni kot edinstvena in nerazdružljiva češko-jugoslovenska celota. — «Československa Republika» zaključuje uvodnik z besedami: Želimo, da bi skupna konferenca končala s po-

Pride! Pride! Pride!

„Izgubljeni sin“

Zivljenje, sijaj, razkošnost in razkalešnost poganskega Babilona ter njega končna propast. Goreča ljubav izgubljenega sina in zvodnice Tishe, svetnice boginje Istere. Dva dela naenkrat, 9 dejanj.

Kino „Ljubljanski dvor“ Tel. 397

Pogreb Franceta Drenika

polnim uspehom, kolikor se tiče praktične koristi metod, ki se bodo uporabljale za posamezna področja češko-jugoslovenske kolaboracije.

Velik požar v Mariboru

Maribor, 14. februarja

Nocoj je ob 19.30 pričelo biti plat zvona raz zvonika na Slomkovem trgu. Komaj so ljudje prihiteli na ulice, je bilo že vse nebo nad mestom ognjeno žareče. Svit je postal v noči vedno večji. Z vseh strani so donele sirene gasilcev, ki so hiteli na Vodnikov trg, kjer je nastal požar.

Žrtev ognjene velekatstrofe je postala tovarna električnih žarnic »Volta«, ki je pogorela do tal z vsem inventarjem dragocenih strojev in bogatimi zalogami svojih skladišč.

Skladiščnik tovarne je ob 18.30 zaprl poslopje in zadnji, zapuščajoč službeno mesto, odšel verjetno. Kmalu pa se mu je zadelo migljanje električne luči sumljivo in je stopil proti tovarni »Volta«. Tu pa je v svoje največje zaprepačenje videl, da je bila vsa tovarna od znotraj v enem samem ognjem plamenu. Okoli 19.30 je udaril Hefajstov element iz poslopja in obzorje nad mestom je postalo še bolj grozno: poleg običajne barve ognja so se vili in svetlikali nad strehe zlasti še modrikasti plameni, nujni posledica različnih ragnoreh kmetič in podobnega materiala tovarne. Ves čas nedopovednega divjanja elementa pa je bilo čuti manjše detonacije — menda pokanje velike zaloge novih električnih žarnic, shranjenih v zalozah.

Mariborski gasilci so s svojimi modernimi brizgalnicami in požrtvovalnim nastopom tekmo 15 minut požar omejili, kar je tem pomembnejše, ker je bil na eni strani na tovarno veliko skladišče karbidov, z druge strani pa ogromno Felberjevo skladišče lesa, stanovanjske hiše itd. Ko je bil ob 20.30 ogenj vsaj na zmagaj pogašen, je bilo mogoče opaziti, kako nepregledno škodo je povzročil požar. Uničena je vsa tovarna z vsemi dragimi, preciznimi stroji in aparati ter zalozami električnih žarnic. Tudi stanovanjsko hišo »Volta« so že objemali plameni, ki pa so jih gasilci pravočasno onemogočili.

Na kak način je nastal požar in koliko vrednost predstavljala uničeni material, nocoj še ni znano.

Statistika hiš in hišnih davkov v Sloveniji

Danes je izšla v »Uradnem listu« statistika hiš in hišnih davkov za leto 1926 na teritoriji Slovenije. Iz nje je razvidno, da je vseh poslopij v Sloveniji 189.681, od katerih spada 172.838 pod hišno razredarino in 16.843 pod hišno najmarino.

Davka, pribitkov in doklad popolnoma prostih je 2.330 razredarinskih in 490 v najem oddanih poslopij. Samo osnovnega državnega davka prostih poslopij je pri razredarini 338, pri najmarini pa 117. Davku drž. pribitkom in avtonomnim dokladom zavezanih hiš je pri razredarini 170.019, pri najmarini pa 15.981.

V vsej Sloveniji je znašala odmerena osnova v najem oddanih hiš (najemna + najemna vrednost) 38.615.000 Din. Od te vsote je 3.722.000 Din prostih vsakega plačevanja najmarine, drž. pribitkov in doklad; od zneska 628.000 Din pa se plačujejo samo drž. pribitki in avtonomne doklade tako, da ostane z najmarino, pribitki in avtonomnimi dokladami obremenjene odmerne osnove 34.265.000 Din.

Erar dobi na davku in državnih pribitkih od razredarinskih hiš 1.275.501 Din, od v najem oddanih hiš pa 9.230.172; torej skupaj 10.505.673 Din.

Iz tega je razvidno, da je od celokupne vsote ugotovljenih najemnin in najemnih vrednosti (38.615.000) znašal ves državni davek s pribitki 23,9 %, od najmarin, pribitkom in dokladom zavezane vsote (34 milijonov 265.000) pa 26,93 %.

Pretep z nemškutarji v Sv. Lovrencu na Pohorju

Maribor, 14. februarja

Trg Sv. Lovrenca na Pohorju, ki leži eno uro od postaje istega imena v dolini na Pohorju, je že od nekdaj znano nemškutarsko gnezdo. Narodno zavedni Slovenci so še sedaj v znatni manjšini. Doslej je bila skromna narodna fronta slovenska še edina. Pri zadnjih občinskih volitvah pa so se tudi tu zvezali klerikali z Nemci in renegati, s čemer je slednjim zopet znatno zrasel greben. Za soboto so si pripravili nemško-nacionalno prireditve »Männergessangsverein« in v svoji objektivnosti in v zavesti podpore s strani slovenskih klerikalcev so poslali celo izjavljajoče pismeno vabilo mariborski Orjunaš, naj jih pride obiskat. Prireditve je bila torej kar v dveh ozirih organizirana proti Slovincem. Kaj so namestili Nemci, nam je sedaj jasno. Obvestili so namreč tudi orožništvo, ki je bilo ojačeno na 12 mož. Zvečer je res prišlo par

Samo še danes:

FAUST

Čarobna igra ljubavi, greha in smrti. Hitite, da ne zamudite! Predstave danes ob: 4., pol 6., pol 8. in 9.

LJUBLJANSKI DVOR

Kino

Telefon 397

Orjunašev in na prireditvi je nastalo takoj prekanje in nato pretep s streljanjem, ker so se nemškutarji sila izjavljajoče obnašali in takoj napadli Orjunaše, od katerih so prišli trije v prireditveni lokal. Orožniki so vdrli v lokal in končno aretirali enega Orjunaša. Do manjših prask je prišlo še ponoči v trgu. Veselica »Männergessangsverein« pa je bila po deseti uri zaključena. Orjunaši so se z jutranjim vlakom odpeljali, v Rušah pa jih je tamkajšnje orožništvo ustavilo in izvršilo pri vseh telesno preiskavo. Tekom dne je napravila tudi mariborska policija več hišnih preiskav pri nacionalistih v Mariboru. Radi detonacije pri inž. Dolgovskem pa je izvršila policija še prej več preiskav in aretirala nekega železniškega uslužbenca. Dogodki so značilni in gola reakcija na klerikalno-nemško zvezo, ki bo gotovo še napravila mnogo narodne škode, kakor vsako narodno izdajstvo. Klerikali so stopili na vsej fronti ob stran nemško-nacionalnih velekapitalistov, ki tako neovirano izmoggavajo naše ljudstvo.

Peš iz Rusije v Jugoslavijo

Na Sušaku je policija aretirala te dni moža brez dokumentov, ki je hodil ves zaman v razganih obleki. Pri policiji je izjavil, da je Martin Horvat, sin železniškega čuvaja iz Varaždina. Leta 1915. je bil poslan na rusko fronto ter je prišel v rusko ujetništvo. V dobi ruske revolucije je moral delati na železnici brezplačno; dobival je le hrano in obleko. Pred devetimi meseci se mu je končno posrečilo pobegniti. Potikal se je po svetu, beračil in končno pri Dolnji Lendavi brez dokumentov prekorajčil jugoslovensko mejo. Prišel je v Varaždin, kjer je zvedel, da se oče nahaja nekje v Primorju. Na Sušaku je prišel policiji v roke. Kakor je policija dognala, je nlegov oče sedaj uslužben na Reki kot železničar. Po dolgih dvanajstih letih sta se oče in sin zopet našla.

Pred sodniki

Lani je prišel v Novo mesto mladi kleparski pomočnik Niko. Potrkal je pri neki hiši, kjer so odprli.

Bil je sin dotičnega posestnika, ki se ga pa ni nič kaj razveselil. Fant je povedal, da išče povod službo, pa je ne more dobiti. Potem je prosil očeta, naj ga obdri s kaj nekaj časa doma, da si bo med tem poiskal kakšno službo. Tedaj se je pa oglašila fantova mameha in tako dolgo govorila, da je ubogi Miklavž moral iz hiše. Ker sta ga zavrgla roditelja, si je mislil, da mora od lakote umreti. Mlad je in zdrav, prosičasti pa ga je bilo eam, ni vedel, kaj storiti. Sklenil je še enkrat poskusiti svojo srečo. Vrnil se je v Ljubljano. Povod je iskal in povpraševal, pa vse zaman. Zvečer je šel k svojememu znanemu Joži v Šiški in ga prosil, naj ga prenoči. Jože mu je res dal posteljo in Niko je spal do 10. dopoldne. Ko se je vzbudil, je bil osvežen. Vstal je. Sam je bil v sobi, Jože je odšel v službo. Jel je gledati okoli sebe, pa je videl na nekem stolu lepe lakaste čevlje. Pozabil je, da mu je Jože storil uslugo in ga prenočil; ta pozabljivost je pa bila kriva, da je bil obsojen na 6 mesecev ječe, saj bi sicer gotovo ne okradel svojega gostitelja. Odnesele je čevlje in še nikeljasto uro. Pred senatom se je moral zagovarjati radi te tatvine. Ko ga je vprašal predsednik, zakaj je vzel tudi par otroških čevljev, je bil v veliki zadregi in je dejal: «Či, i, kako naj vam povem? Hudo je na svetu, pa sem si mislil, saj bo še huje! Otroci res nimam in tudi žene ne, a ulegne se zgoditi, da se oženim in potem bo kmalu kaj kobacalo. Ker pa mi slim daleč naprej, sem vzel že v ta namen tudi čevljičke za otroka neboljenčka.» Predsednik mu je pa dejal: «Prejubi Miklavž! Prav nič naprej niste mislili, sicer bi se bili gotovo spomnili, da vas bomo zašli, če boste kradli!» — Miklavž se je nasmehnil rekoč: «O, tudi to sem mislil, a bil sem prepričan, da me pravica ne bo dosegla. No, zdaj boste pa imeli pol leta mir pred menoj, pa tudi moji starši.»

Mestnemu magistratu v Ljubljani je lani jelo primanjkovati strošne lepenke. Kmalu so dobili delavca Tinčka, ki je bil tesarski pomočnik pri magistratu. Fant je trdil, da je že zdavnaj sanjal o svoji hišici. Mislil si je počasi postaviti leseno hišico, v katero bi potem popeljal svojo nevesto Agato, ki je že par let čakala nanj. Ker je imel priliko, si je let pridrževali strošne lepenke in je vzel tri bale. Bale so morale nazaj na magistrat, saj je Tinček izgubil popolnoma veselje da nove bajtice. Za 10 dni bo pa itak menjal stanovanje, ker mora v ječo.

KDOR OGLAŠUJE, TA NAPREDUJE!

Sreča in blagostanje nas vseh

je odvisna največkrat od srečnega slučaja. Tak slučaj lahko doleti tudi tiste, ki kupijo srečke državne razredne loterije. Žrebalo III. razreda se vrši že 7. marca.

Vsi oni, ki želijo poskusiti svojo srečo

naj si takoj nabavijo srečke pri domačem zavodu, ZADRUŽNI HRANILNICI r. z. o. z. Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 19. Zunanji naročniki naj nakažejo obenem z naročilom za celo srečko Din 300.—, za polovično Din 150.—, za četrtinko srečke Din 75.—. Po prejemu zneska srečke takoj odpošljemo. Poleg številnih večjih dobitkov bo znašal glavni dobiček v naj-srečnejšem slučaju Din 660.000.

Kulturni pregled

Gledališki repertoarji

Ljubljanska drama

Torek, 15.: Zaprtlo.
Sreda, 16.: «Gobseka». C.
Četrtek, 17.: Zaprtlo.
Petek, 18.: «Pri lepi krčmarici». E.
Sobota, 19.: ob 16.: «Skopuha». Dijaška predstava pri znižanih cenah. Izv.

Ljubljanska opera

Torek, 15.: Zaprtlo.
Sreda, 16.: «Sevilski brivci». D.
Četrtek, 17.: «Boris Godunov». Gostuje Ziga Zalewski. Izv.
Petek, 18.: Zaprtlo.
Sobota, 19.: «Rigoletto». Gostuje Ziga Zalewski. Izv.

Mariborsko gledališče

Torek, 15.: «Cigan barona». B. Kuponi.
Sreda, 16.: Zaprtlo.
Četrtek, 17.: «Tovariši». A. Premijera.
Petek, 18.: ob 17. (5.): «Trnjulčica». Šolska predstava. Zelo znižane cene.

Sigmund Zalewski. Slavni ruski baritonist, ki se poleg lepega svojega glasu odlikuje po izredno učinkoviti naravni igri, gostuje v ljubljanski operi v četrtek, dne 17.

t. m. V četrtek poje naslovno ulogo v «Boris Godunov», v soboto pa v «Rigoletto». Predprodaja vstopnic se začne danes pri dnevni blagajni v operi. Cene le malo povisane od običajnih opernih cen, to je iste kakor pri predstavah Tannhäuserja ali Aida.

«Tovariši» na mariborskem odru. Strindberg, katerega pozna mariborska publika dolejš samo od najresnejše strani, se predstavi v četrtek, 17. februarja s svojo komedijo «Tovariši». To delo ni komedija v navadnem smislu besede, temveč duhovita slika iz predvojnega pariškega bohemskega življenja.

Hrvatski tisk o «Znamenju», pesniški knjigi Radivoja Peterlina - Petruške. Zagrebška «Hrvatska Prosvjeta», I. XIV., št. 1. prinaša med ocenami književnih publikacij referat o Radivoja Peterlina - Petruške zbirki «Znamenje». Iz peresa znanega pesnika in predsednika «Hrvatske Matice» Dragutina M. Domjančica. Ocenjevalec priporoča knjigo vsakomur, ki ljubi iskreno in pristrano poezijo.

Pianist Aleksander Borovski je na svoji sedanjih koncertni turneji došel v Italijo in je pred dnevi koncertiral v Milanu. Vojnovičev «Ekvinocij» v Pragi. Narodno divadlo v Pragi pripravlja uprizoritev Vojnovičeve drame «Ekvinocij», dela, ki se ni igralo na češkem odru že trideset let. Drama se bo predstavljala to dni, ko se mude v

češko-slovenski prestolnici jugoslovenski parlamentarci.

Straussov «Kavalir s rožo» v pariški operi. Koncem prošlega tedna je bila v Parizu premijera Straussove opere «Kavalir s rožo». Parižani so sprejeli opero simpatično.

Petra Pavla Rubensa 350. obletnica rojstva bodo letos obhajali v Anversu. Rubens je bil rodom flamskega pokolenja.

Nov nesmrtnik Francoske Akademije. Najnovejši francoski nesmrtnik je Duce de la Force, ki je dobil v Francoski Akademiji sedež pokojnega grofa Haussonvillea. De la Force je znan zgodovinar, ki se je v mladosti letih bavil tudi z leposlovjem.

Povratek Toscaninija v Italijo. Italijanski dirigent Toscanini je nedavno dirigiral v New Yorku Beethovno Deveto. Ostale koncerte je radi fizične oslabilosti odpovedal in se vrača na ladji «Olympic» v domovino.

Smrt igralke Sorme. V Ameriki je zadela srčna kap 62letna Agnes Sorme, ki je bila nekakšna nemška Duse. V nemškem rajhu je pokojnica veljala za eno največjih in najbolj tragičnih, dočim na Dunaju ni imela sreče. Njena specializacija so bile ženske uloge v 16-ih dramskih, pa tudi v Hauptmannovih delih. Sorma je nastopala z velikim uspehom tudi v Parizu.

Basist Drago Zupan v zagrebški operi. Komik ljubljanske opere, basist Drago Zupan, je koncem prošlega tedna gostoval v zagrebški operi. Pel je ob gostovanju Zalevskega partijo klateža Varlama v «Borisu Godunovu». Zagrebški listi omenjajo našega pevca s pohvalnimi besedami.

Iz življenja in sveta

Kako dolgo traja rak pri človeku

Angleško ministrstvo za narodno zdravje publicira velezanimive podatke o trajanju raka pri človeku. Podatki se omejujejo na 4238 konkretnih primerov, katere so pretiskali ter o njih izrekli svojo sodbo zdravniki.

Statistika je merodajna samo za slučaje, ko se bolnik ne leči. V tem primeru traja rak prsnega koša 38,3 mesecev, rak ženskih spolnih organov približno 2 leti, rak v ustih in na jeziku 16 in pol mesecev, rak grla 14 mesecev in pol, rak v želodcu pa 16,8 mesecev. Seveda je treba pri tem upoštevati dejstvo, da je težko kdaj ugotoviti začetek in stopnjo bolezni.

Kakor izhaja še iz nadaljnjih izjav zdravniških kapacitet, je še vedno najuspešnejše lečenje raka operacijski nož. Radikalne operacije prinesejo pacientom ozdravljenje povprečno v 52 odst. slučajih. To število pa se tiče zgolj kliničnih zdravljenj. Če se bolnik pravočasno podvrže operaciji, je uspeh še mnogo večji.

Debela megla v Londonu

Koncem minulega tedna je pokrivala London zopet izredno gosta megla. Povzročila je nered v prometu, kajti vlaki, ladje in cestne železnice so vozile v počasnejšem tempu in tudi splošen tok življenja se je napol ustavil. V pisarnah in uradih so morali delati nameščenci ob električni luči.

V Kanalu je bila megla tako debela, da so v Dovru oddajali signalne strele za ladje. Danski parnik «Signe» je trčil v Kanalu v italijansko ladjo «Francesco Ciampa». Ta ladja se je potopila v četrt uri, 30 mož italijanske posadke pa je rešilo moštvo danskega parnika.

V Londonu in v okolici se je zgodilo več prometnih nesreč, seveda ne brez smrtnih izidov.

Plin – najbolj humano vojno sredstvo

J. Haldane, profesor za kemijo na vseučilišču v Cambridgeu, je napisal knjigo z naslovom «Callinicus». V tem delu ugotavlja Haldane: od 1. januarja do 30. septembra 1918. je bilo 58.000 vojakov, ki so bili napadeni s plinom v svetovni vojni. Poškodbam je podleglo 1758 ljudi, torej samo 3 odst. Na angleškem pa je bilo od 1. septembra do 7. novembra 1918. s plinom okuženih 24.563 ljudi. Umrlo jih je 540, torej v celem 22 odst. V francoski armadi je bilo v začetku avgusta 1918. otrovanih 14.578 mož, umrlo jih je 424, torej 2,9 odstotkov. Nasproti temu pa je treba ugotoviti, da znaša število žrtev radi eksplozivnega materiala v vojni 25 odstotkov. Glede plina je treba naknadno povedati še to, da izgleda, da se bo dalo 90 odst. žrtev ozdraviti, ostalih 10 odst. pa bo umrlo od tuberkuloze in drugih komplikacij.

Na podlagi teh podatkov prihaja prof. Haldane do zaključka, da je plin mnogo bolj humano uničevalno sredstvo kakor se običajno misli in sodi. Zato bi bil on za to, da se smrtonosno orožje zamenja s strupenimi plini, ki bodo mogoče trenutno opasniji, v stvari pa so vendarle milejši kakor topovi, puške in bajoneti.

Žrtev nadčloveške budalosti

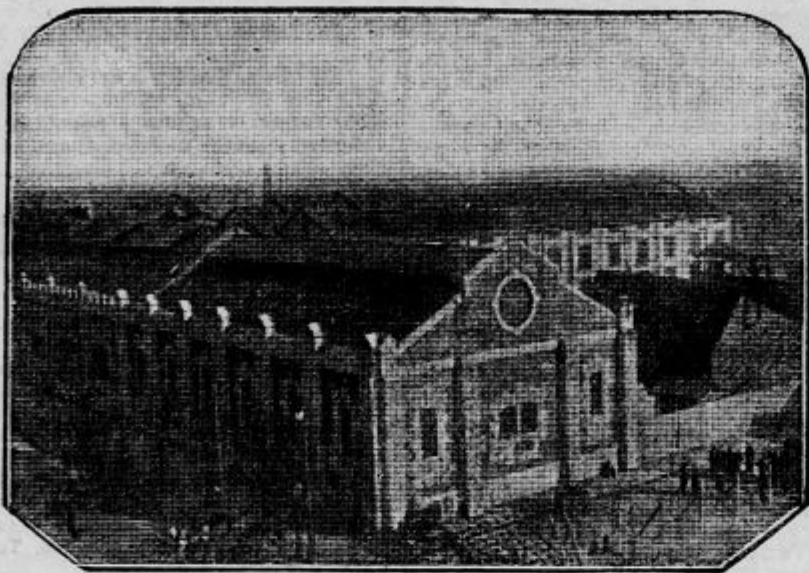
V Moskvi je obsodilo sodišče 19 letnega študenta Okatova na devet let težke ječe v kaznilnici. Dijač je bil član moskovskega dijaške krožka, ki je gojil teorijo «nadčloveka». Trdil je, da je odgovoren samo svoji volji, ki da uravnava njegovo hotenje in življenje kakor «treba ter se ni oziral na predpise in zakone, ki so jim podvrženi občani.

Na nekem takem sestanku, kjer se je debatiralo o «nadčloveku» in o prostosti njegovih dejanj, je zahteval Okatov

od 16 letne dijakinje Ksenije Žukove črpo na belem, da bo sama kriva, če jo uidejo nekega dne mrtvo v stanovanju. Dekle je podpisalo listino ne da bi pomislilo na dalekosežnost svoje izjave. Okatov pa je vzel stvar «resno» in je čez nekaj časa zaklal deklico z bodalom. Policija je stikala za morilcem in je slednjič aretirala Okatova, ki ji je z drznim čelom predložil dokument z

besedilom, da je na smrti Ksenije Žukove brez krivde.

Oblasti seveda ni priznala veljavnost listine in je postavila študenta na zahtojno klop. Sodniki so mladeniča obsodili na devet let stroge pokore. V tem času — če ga sploh preživi — bo pač temeljito revidiral svojo pogubno in nesmiselno teorijo o «nadčloveku» in o njegovih dejanjih.

Arzenal v Lisaboni

Tragična smrt pred dijamantno poroko

V Neustadtu pri Koburgu je živel zakonski par, ki bi bil dne 10. februarja praznoval dijamantno poroko. Cela obitelj se je na ta dogodek pripravljala s prazničnimi občutki. Usoda pa je hotela drugače. Prve dni meseca februarja je zbolela žena tega zakonskega para. Mož je ves obupan hodil okrog ter iskal zdravniške pomoči. Ves njegov trud pa je bil zaman. Žena je umrla tri dni pred nameranim slavljem. To je moža tako potrla, da je ves obupan hodil okrog s sklonjeno glavo. Ko mu je prišel neki prijatelj izraziti sožalje, pa je med pogovorom tudi njega zadela kap. Tako je naključje naneslo, da sta bila mož in žena, ki sta živela toliko desetletij v harmoniji skupaj, združena tudi v smrti. Položili so ju v skupen grob, pokopali pa so ju na dan, ko bi bila morala praznovati dijamantno poroko.

Veliki možje v mladosti

Neki profesor s standfordske univerze v Kaliforniji je napravil kuriozen psihološki poskus. Hotel je določiti inteligenčni indeks največjih genijev v njihovih mladih letih. Kot bazo je vzel nekatere značilne poteze njihovega duha, ki so se ohranile v zgodovini.

Na čelu njegove tabele figurira Stuart Mill s 190 točkami, to je 90 točk nad povprekom, naslednja tri mesta pa zavzemajo Goethe, Grotius in Leibnitz, ki imajo vsi trije po 185 točk. Zanimivo je, da je profesor prisodil mlademu Napoleonu le 135 točk, bodoči madams Stael pa 155. Čestita dama je torej, dasi pozno, doživela zadoščenje nad krivico, ki ji jo je storil veliki Bonaparte, ko jo je dal policijsko izgnati.

Tako poročajo ameriški listi. Čudno je le, da ne navajajo imena svojega profesorja in da se ne spuščajo v podrobnosti njegovega psihološkega sistema...

Chaplinova žena Lita s svojim drugim sinčkom

R. Katarlanić Jeretov:

Totova povest

Stari Toto Dešč je prešel, kakor je sam pravil, vsa morzja in vsa mesta. Bil je samec. Spominjam se ga kakor v sanjah. Zdi se mi, da ga še danes vidim, kako sedi na stopnicah v stari razpali koči kraj morja v prijazni Dragi. Ob vsakih praznikih, kadar sem prišel v to prijetno rodišče svoje pokojne matere, sem se oglašil pri Totu. Rad sem ga posekal, ker je lepo govoril našo mehko čakavščino. Znal pa je nešteto pripovedk o morju. In še danes mi je žal, da mi jih ni v pero narekoval. Za ženske ni maral, gotovo je bilo v tej mržni kako razočaranje. Morje je pred nama mirovalo kot usnavano z zadnjim poljubom solnca. Toto pa je polahko pripovedoval:

»Nekdaj je živel na tej naši obali v Kaštelu starem močnjem gospodar našega kraja. Narod ga je nazival kaštelana, graščaka. Imel je hčer edinko, krasno, kakor da jo je povila vilo z Učke gore. Stari Kaštelan je bil vдовec, a svojo edinko je negoval in pazil ko, pravo kraljevo hčer. Držal ji je sluge in dvorjanke in mladeža pevca je vzel v hišo. Mladi pevač je bil sin kneza z otoka, velikega prijatelja močnemu Kaštelanu. Oče mu je poginil na krvavem boju, mati pa je šla od žalosti za očetom, a mogočni Ka-

štelan ga je vzel na svoj dom, da bi mu zabaval hčer, ker je mladi kneževič imel grlo liki slavec, a znal je tudi pesniti. Skladal je pesni polne ljubezni in sreče ter jih prepeval svoji mladi gospodarici ob citrah, kadar je mlado Kaštelanko stari veslač Perun vozil po morju. In mladi pevec je ob tistem večeru, ko so se usidrali v praznem zalivu in ko je stari Perun nad veslom zaspal, razodel ljubezen lepi hčerki Kaštelanovi, a ona se mu je samo nasmejala, rekoč:

— Lepo pevaš in grlo imaš ko slavec, ali jaz te ne ljubim.

Mladi pevec je obrisal gorko solzo in vprašal Kaštelanko mlado:

— Kako naj ti omehčam srce. Kaj hočeš da storim zate?

— Prinesi mi najsijajnejši niz biserov iz Benetk...

In mladi pevec je prodal svoje zemlje na otoku beneškemu dožu in prinesel Kaštelanki mladi najsijajnejši niz biserov, a ona ga je ovila devetkrat okoli vrata in mlademu pevcu pokazala vrata. Pokazala vrata in mu rekla:

— Lep je tvoj biser, ali jaz te ne ljubim.

— Reci, kaj naj storim, da me vzljubiš?

— Pojdi in prinesi mi iz dežele Romanije utvo zlatokrilu, ki jo čuva devet zmajev, in kadar mi ona zapoje

na dvoru, na morju, ti odprem grajska vrata.

In odrinil je mladi pevec, odrinil v daljino deželo Romanijo. Prehodil je devet gor in boril se devet dni z devetimi ljutimi risi, dokler jih ni pometal na črno zemljo, mahaje po njih z ostro sekuro rajnega očeta, kneza z otoka. Ko pa je ubil devet hudih risov in prehodil devet gor, preplaval je devet vod in ubil devet vodnih pošasti, v hladni vodi jih je ukrotil mahaje po njih z ostro sekuro pokojnega očeta, kneza z otoka. A ko je ubil devet pošasti, je prehodil devet pustih polj brez vode pod žarkim solncem in naletel na devet besnih zmajev, ki so sikali pred deveterimi vrati na visoki ogradi, zaklenjenimi z deveterimi ključi, in branili vhod v deželo Romanijo, cvetni, solnčni vrt, kjer je v zlati kletki pevala utva zlatokrila. Devet zmajev je potokel pevec mladi z ostro sekuro pokojnega očeta, kneza z otoka. Iztrgal jim je devetero ključev, privezanih zmajem za rep, in odklenil devetera vrata in se vrnil na dvor ob morju, z utvo zlatokrilu v zlati ptičnici. Po starem Perunu je poslal utvo zlatokrilu Kaštelanki lepi in mladi, da mu otvori grajska vrata. Utva zlatokrila je zapela na dvoru ob morju, a mlada Kaštelanka ni odprla vrat. Rekla je staremu Perunu, zroča v zlato kletko:

Konec kratkih kril na Madžarskem!

Odredbe za zaščito morale na Madžarskem so se začele izvajati. V uradnem listu je izšla naredba notranjega ministrstva, po kateri bodo osebe, ki bi zasledovale neznane dame in jih nadlegovale z nemoralnimi ponudbami najstrožje kaznovane. Prepovedane so dalje vse nemoralne predstave in razstave kakor tudi preklinjanje na javnih prostorih. V neki višji dekliški šoli glavnega mesta so izvedli racijo glede kratkih kril in svilenih nogavic. Vse deklice, ki so nosile svilene nogavice mesene barve ali krila nad kolenom, so poslali domov s strogim nalogom, da se preoblečejo v dolga krila in črne nogavice. Istočasno se je vršila konferenca proforskega kolegija, ki je sklenila, da bodo v bodoče vse deklice, ki bi nosile kratka krila, svilene nogavice in dragulje ali si barvale ustnice, izključene iz zavoda.

Vlom v dunajsko univerzo

V noči od 11. na 12. t. m. so vlomili v prostore dunajske univerze trije neznanj tatovi. Šli so najprej v sobo kvestorja, kjer so izpraznili tri blagajne. Pri tem so odnesli jako obilen plen. V roke jim je prišla zlata rektorjeva verižica s šestimi dragocenimi kamni. Verižica je bila historična zanimivost. Daroval jo je rektoratu dunajske univerze avstrijski cesar Franc I.

Poleg rektorjeve verižice so izginile tudi verižice vseh dekanov posameznih fakultet ter približno osem tisoč šilingov gotovine. Ko so vlomilci pobesali ta denar, so poskakali skozi okna na prosto ter jo hoteli odkuriti. Slučajno pa jih je videl neki stražnik, ki jih je začel zalezovati. Prijeti pa se mu je posrečilo samo enega. Policija je doglala, da se vlomilec piše Herman Kratochvil. Mož je znan svedrovec in noče izdati svojih tovarišev. Scepterjev univerze in poedinih fakultet se tatovi niso upali okraštati; ostavili so jih v blagajni, dragocenosti pa so odnesli. Dunajsko univerzo teši vsaj upanje, da jih ne bodo mogli prodati.

14.000 Din za en valček

Slavna angleška plesalka mis Adele Astaire je zadnjič prisostvovala plesu, ki ga je priredilo londonsko društvo «Theatrical Ladies Guild». Takoj ko se je pojavila v dvorani, se je okoli nje korporativno zgrnil prireditveni odbor in ji javil, da jo hoče prodati na dražbi. No, stvar ni bila tako strašna: šlo jim je le za to, da dobe med prisotnimi gosti gentlemana, ki bi bil pripravljen plačati primerno visoko ceno za valček s slovit plesalko.

Izklicna cena je bila nastavljena na 5 funtov šterlingov (blizu 1400 Din). Pri tem pa ni ostalo; številke so se hitro vzpenjale v višino, dokler se niso naposled ustavile pri 50 funtih. To vsoto je ponudil lastnik neke velike londonske modne trgovine.

«To je bil najdražji valček, kar sem jih dozdaj preplesal v svojem življenju,» je izjavil po končanem plesu.

In mi mu radevolje verjamemo.

Poslanik in njegova nezakonska deca

Koncem osemdesetih let prošlega stoletja je bil na dunajskem dvoru za poslanika portugalske vlade grof Anjas Fontalva. Takrat je nastopila v dunajskem gledališču kot igralka za tragične vloge Adela Hell. Bila je angažirana pravzaprav v Wiesbadnu in je na Dunaju le gostovala od časa do časa.

Grof Fontalva jo je videl, se seznanil z njo ter kmalu postal njen privilegirani ljubimec. Razmerje ni ostalo brez posledic. Igralka je grofu rodila sina in hčerko, ki sta nosila materino ime. Adela Hell ju je vzdrževala s podporo, katero ji je dajal grof.

Deset let po prvem srečanju s Hellovo je portugalska vlada grofa odpoklicala. Fontalva je postal portugalski zunanji minister in je živel v domovini.

— Zlatokrila utva lepo peva in biser beneški mi seva okrog vrata... a medtem ko je bil moj mladi pevec v deželi Romaniji, prišel je po me kraljev sin. Res, ne maram kraljevega sina, pa tudi pevca ne ljubim.

Mladi pevec, ko je začel poročilo Kaštelanke krasne, se je zagnal v pričo prestrašenega starega veslača Peruna s skale pred Kaštelom v globoko morje. In devet valov ga je sprejelo in devet vil povodkinj ga odneslo v morske globočine...

Perun se je povrnil potrj v grad in govoril o smrti mladega pevca Kaštelanki mladi. Ob njegovi pripovedi je od toge zanemela utva zlatokrila v zlati gajbici. In mlada graščakinja je vsa pobita in bleda zastokala in hudo zajokala, vendar stari Perun je ni več slišal, ker je tudi njemu od žalosti za mladim pevcem počilo srce. A mlada graščakinja je jadovala ob mrtvem starem veslaču:

— Reci mi, Perune, zakaj je to naredil. Jaz ga sedaj ljubim... Joj meni, joj... DA SE JADNA O ZELEN BOR HVATIM I ON BI SE ZELEN OSUŠIO!

Plakala in tožila in tarnala je graščakinja mlada na dvoru ob morju za mrtvim pevcem... In pri vsem tem se je omožila s kraljevim sinom... (K.)

Pride! Pride!

Paul Richter

Vladimir Gajdarov

Aud Egede Nissen

in ostala filmska elita v najnovšem filmu!

Izven programa: Poduk v pravilnem «Charlestonu» II. lekcija.

Elitni KINO MATICA

Svoje ljubice pa ni pozabil. Pošiljal ji je bogate denarne vsote in darove. Tik pred vojno je poklical na Portugalsko sina, ki je bil tedaj 19 let star. Pred štiri leti je Adela Hell umrla. Od sinu ni imela, odkar je zapustil Nemčijo, nobenega sporočila. Hči je letos 30 let stara in je zadnje čase zabredla v take drege, da je morala prodajati materino garderobo. Toda baš ko je njena beda priklopila do vrhunca, je prejela iz Portugalske dve obvestili. Prvo ji je naznalo smrt njenega očeta, grofa Fontalve. Drugo je bilo veselejše: prineslo ji je oznanilo, da je grof Fontalva na smrtni postelji adaptiral njo in brata za svoja otroka in ju postavil za univerzalna dediča velikanske zapuščine.

Vlada je trdna ali akrobatska produkcija Uzunovičeva v šestih krizah

I. vaja: 8. aprila 1926.

II. vaja: 15. aprila 1926.

III. vaja: 29. aprila 1926.

IV. vaja: 16. maja 1926.

V. vaja: 24. decembra 1926.

VI. vaja in začetek VII. 2. februarja 1927.

Danes

Pratermizzi

v «Kino Ideal».

M. Zévaco

Papežinja Favsta

Roman

Na čelu tolpe je bila spoznala človeka, ki se je s pobešeno glavo kakor klin zarival med verno ljudstvo, dokler ni pridrl do Violette in je ni pograbil za roko. Ta človek je bil Pardaillan!...

Vitez de Pardaillan in sin Karla IX. sta bila s Picouicom vred planila iz gostilne pri »Vedeževalki«. Croasse, ki mu je ta nenadni, oboroženi odhod takoj povedal, da se obetajo neprijetni dogodki. Je rajši ostal doma in se je zaprl v vitezovo sobo, misleč si:

»Ako ne pojde brez boja, tedaj ga počakam tu. Junak moje sorte se ne sme boriti drugače kakor sam!«
Karel Angoulémski je med tem vpraševal, hiteč pokraj Pardaillana:

»Kaj bo, prijatelj? Ali se udarimo?«
»Ne vem še... Teciva pa vendarle.«
»Zakaj baš na Grèvski trg?«
»Ali moram res povedati?« je vprašal vitez in stekel še hitreje.
»Zaklinjam vas!«
»Evo: slutiti se mi, da najdeva tam Violette!...«
Karel je prebledel, vzkrilnil z zamolklim glasom in zdirjal naprej, kar mu je duša dala...
»Oh!« je povzel čez nekaj minut. »Čujete li, Pardaillan?«
»Da!« se je zdrnil vitez. »Poznam ta hrup. Dvakrat ali trikrat sem ga slišal v svojem življenju. Kolikokrat sem ga slišal, tolikokrat se je Pariz pripravljal na zločin...«
»Na zločin!... Oh, Pardaillan, zvedeli ste nekaj, a nočete mi povedati!...«
Namestu odgovora je vitez še bolj pospešil svoj tek. Česa se je

bal? Ničesar opredeljenega. Na Grèvski trg je hitel samo zato, ker mu je Favsta napovedala tamkaj sestanek in ker je pri tem omenila Violette.

Ko sta zasopla in potna pridirjala na trg, kjer je pljusalo razburkano ljudsko morje, se je Pardaillan obrnil k najbližjemu meščanu:

»Kaj se godi?...«
»Ali ne veste? Vražji Fourcaudki bosta obešeni in sežgani v prisotnosti vojvode Guiškega.«
»Hvala Bogu!« je nehote zasopel Pardaillan. »Po tem takem ni o nista, ki jo hočejo umoriti!...«
»Ona?« se je ustrašil mladi vojvoda. »Kaj ste mislili?«
»Ali z gotovostjo veste, da gre za Fourcaudki?« je vprašal Pardaillan meščana.
»Menda!...«
»Dve sta, pravite?«
»Dve: Magdalena in Ivana.«
»Ubožici!« je zamrmral Pardaillan, kakor bi se kesal radosti, ki ga je prešinila v prvem trenutku.
»Za Boga, vitez,« je šepnil Karel, »ali mar kaj sumite?...«
»Zdaj ne več. Mislim sem... a čemu bi govoril o tem?... In vendar!« je povzel.
»Ako ne vidite ničesar sumljivega, pojdiva,« je rekel Karel.
»Groza me je takih prizorov.«
»Narobe,« je velel Pardaillan. »Naprej!«
In že si je z laktmi in rameni krčil pot proti grmadama.
»Pozdravljeni, gospod vitez,« ga je zdajci ogovoril ženski glas. Pardaillan je pogledal naličeno žensče, ki ga je tako drzno prišlo za komolec.
»Kje, vraga, sem vas že videl, prijateljica?«
»Ali ne pomnite gostilne pri »Dobri nadi?« Videli ste me tisti večer, ko ste prišli k ciganki... k vedeževalki... Dva srebrnjaka ste mi dali!...«
»Loizonka!« se je nasmehnil vitez.

»Oh, vendar me še poznate!« je veselo vzkliknila deklina.
»Kaj delaš tu?« je vprašal Pardaillan, ganjen po njenem hvalnem, zaverovanem pogledu.
»Hm,« je rekla Loizonka, »sreče iščem.«
»S svojim prijateljem Rdečelascem?«
»Vsi smo tu, gospod vitez. Le pogledite, ozrite se proti grmadama...«

»Nu?... Ničesar ne vidim razen meščanov, ki mahajo s čepicami in vpijejo, kakor bi jih drli na meh!...«
»Da! Med tem, ko oni norijo, pade našim dečkom marsikaka možna v roke. Drevo bo pri nas velika pojedina... Če bi gospod vitez hoteli... ko vas imamo vsi v tako dobrem spominu...«

Pardaillan se ni utegnil odgovoriti na to laskavo povabilo, ko je množica še huje zavrvela in še besneje zakričala nego dotlej. Fourcaudki sta prihajali na morišče. Magdalena je stopala spredaj, sredi straže, ki je s težavo odganjala krviželno drhal.

Karel Angoulémski je stal takrat nekaj korakov za Pardaillanom, s hrbtom proti tisti strani, odkoder sta se bližali Fourcaudki. Njegov plameneči pogled je bil uprt v vojvodo Guiškega in njegova roka se je krčila na ročniku rapirja. Že ga je lomilo, da bi planil na oder in bi se osvetil Violettinemu ugrabitelju, morilcu Karla IX.!

To je bilo baš tedaj, ko se je vzbela Loizonka na prste, da bi tudi ona kaj videla. Zagledavši Magdaleno, se je hotela prekrižati, toda roka ji je otrpnila... Sredi pobožnega znamenja je uzrla drugo obsojenko... tisto, ki naj bi bila Ivana Fourcaudova...

»Glej, glej!« je zamrmrala. »Oh, to je čudno!«
Tudi Pardaillan je bil zagledal obsojenko. Čeprav dotlej še ni videl Violette in je zato tudi ni mogel spoznati, ga je vendar izpreletela groza. Vojvoda Angoulémski mu je bil več ko tisočkrat opisal ta angelski obrazek, te zlate lase in te mile sinje oči...

Naglo se je ozrl na Karla. Favstine besede so mu zazvenele v spominu: ob desetih, na Grèvskem trgu!... In baš tisti mah je bila velika ura v profosovem dvorcu deset!... Sredi strašne slutnje, ki ga je prešinila, je začul Loizonkine besede:

Zdravje je prava sreča družine,
ako pa hočete da bo stalna je treba misliti kako boste nadomestili Vaše sile.

OVOMALTINE

koncentrirani produkt hranilnih snovi mleka, jajec in kava je pravi blagor za vse: za očeta, katerega krepki in jači pri delu in v pisarni, za mater kateri množi sile; potrebno je za hišo, za dete, kateremu zagotovi najboljši razvitek in ga ojači za šolski pouk.

Ena skodelica „OVOMALTINE“ enako je vredna hranljivosti kakor 12 skodelic juhe, 7 skodelic kakava ali 3 jajc.

Ovomaltine se dobi v vsaki apoteki in drogeriji po ceni:

100 gr 18.50 Din, 250 gr 36.25 Din
500 gr 63.25 Din.

Zahtevajte poskusno pošiljatev, sklicujoč se na list, od

Dr. A. WANDER d. d. tovarna
farmaceutskih in dijetetnih preparatov
ZAGREB, Jurjevska ul. 37.

INVENTURNA-PRODAJA

„PETOVIA“ čevlje

LJUBLJANA, Dunajska cesta 1a
PTUJ, Slovenski trg.

AVTO OPEL
Najboljše oblike, tehnično izpopolnjen model 80.90 1927.
Tovarna je določila v srbijo re-
klamne za Jugoslavijo 10 komadov
voz v luksuzni izdelavi po reklam-
ni ceni Din 41.500 (normalne cene
Din 48.000).
Zastopstvo za Slovenijo:
R. Luckmann, Ljubljana, Anacletova
cesta.

Zahvala.

Vsem sorodnikom in prijateljem, ki so nam za časa bolezni in ob smrti našega soproga in očeta, gimnazijskega direktorja

Amata Škerlja

bili v oporo, izrekamo svojo na prischnejšo zahvalo. Iskreno se zahvaljujemo profesorskemu zboru gimnazije v Novem mestu, šolskim vodstvom, pevcem, vsem, ki so spremili pokojnika na zadnji poti, in govornikom na grobu.

Novo mesto · Gotna vas, 14. februarja 1927.

2553

Marija Škerlj z otrokoma.

Zahvala.

Povodom bridke izgube, katere je nas zadela s smrtjo našega ljubljenega očeta

Mr. Ph. Franc Peharc

smo prejeli toliko izrazov sožalja, da je nam nemogoče zahvaliti se vsakemu posebe. Zato dovoljujemo se zahvaliti tem potom vsem onim, ki so počastili njegov spomin z venci, kakor onim, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti ali so nam stali ob strani s svojim sočutjem.

Žalujoči otroci.

Lipski Velesojem
najugodnejši kupčijski trg v Evropi!

Pomladanski velesojem od 6. do 12. marca 1927.

1600 blagovnih skupin iz vseh strok.

Zahtevajte podrobna pojasnila in prospekte od častnega zastopstva

STEGU in DRUGI, Ljubljana,
Gledališka ulica 8. Tel. 925.

Priznано najboljši in najcenejši so izdelki

Celjske tovarne keksov
v Celju.

Brezkonkurenčne cene in solidna postrežba
Parna pekarna in tovarna keksov
Jos. Kirbisch, Celje.

Nikjer tako poceni
odprodaja
čevljev kakor
pri „DOKO“ Prešernova ul. 9, dvorišče

Damski s sponami samo Din 80-

Tudi ostalih vrst čevlji
izredno poceni naprodaj!

Zahvala.

Vsem, ki so mi izkazali ob izgubi moje ljubljene

Wisienke

svoje sočutje, posebno g. dr. Josipu Vertovcu, častitlim sestram infekcijskega oddelka splošne bolnice za njihov požrtvovalni trud, darovalcem cvetja in vsem, ki so spremili mojo hčerko na njeni zadnji poti, izrekam svojo najglobljo in iskreno zahvalo. Bog jim povrni!

Valdemar Hasztrakiewicz.

Sokolsko društvo v Mokronogu
naznanja da je umrl danes njegov zvesti član in soustanovitelj

brat Anton Žlajpah

posestnik, mesar in gostilničar

Zemljski preostanki se prenesejo k zadnjemu počitku v torek, dne 15. t. m. ob 15. uri na domače pokopališče.

Naj bo zasluženemu bratu trajen spomin!

V Mokronogu, dne 14. februarja 1927.

Kdor oglašuje, ta napreduje!